

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola II. Stephani Papae V. Ad Episcopos Orientales. Ipsiſ pro ordinatione Stephani patriarchae Constantinopolitani dispensationem petentibus, eo quod a Photio diaconus ordinatus fuisset, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

corpus ecclesiæ diuidatur, sed omnes vnanimes, tamquam vnum caput habentes Christum Deum & Saluatorem omnium nostrum, omnes communiter illi laudes offeramus, & eius præcepta similiter prædicemus : neque propter vnum hominem peccatorem tantus numerus pereat. Nos enim, vt diximus, imperatorum Christo dilectorum nutu Constantinopolim venientes ; dum multi nos ad communionem impellunt, & iuramento affirmant se ab apostolica sede dispensationis indultum obtinuisse, vt absque impedimento sacerdotalem dignitatem exercitare possent, nullo tamen pacto illis fidem adhibuimus, a tua sanctitate expectantes aliquid firmi & certi. Hoc autem ausim affirmare, o venerandum caput, Deum adhibens testem, quod nullus eorum, qui cum Photio communica-
Math.18. runt, propria id fecerit voluntate, sed potius principum violentia. Quapropter tuam rogamus beatitudinem, vt populum, parum abest, desperatum misericorditer fuscipias. Rogat te Petrus, cuius sedem administrandam obtines, qui ab omnium Domino edoctus fuit, vt septuages septies ignosceret, etiam iis qui scienter deliquerint. Exaudi nos, vt etiam tu a Deo benignitatem desuper obtineas, & longo tempore ecclesiam apostolicam regere valreas precibus sanctissimæ Dei genitricis, cœlestium potestatum, apostolorum, prophetarum, martyrum, confessorum, & omnium sanctorum. Amen.

EPISTOLA II. STEPHANI PAPÆ V. AD EPISCOPOS ORIENTALES.

Ipsis pro ordinatione Stephani patriarchæ Constantiopolitani dispensationem petentibus, eo quod a Photio diaconus ordinatus fuisset, respondet, & ylteriore informationem petit.

*Stephanus episcopus seruus seruorum Dei uniuersis episcopis
& reliquis clericis, &c.*

Extat supra
in fine
Concil.
Constanti-
nop. IV.
tom. 25.

CATHOLICA Christi & Dei nostri ecclesia fundata super firmam petram, apostoli videlicet Petri confessio-
nem, licet plurimis tempestatibus & fluctibus agitetur, nihil minus confirmatur & augetur. Nec mirum si huma-

ni generis hostis membra ecclesiæ tentare aggreditur, qui caput ipsum Dominum nostrum Iesum Christum tentare non dubitauit. Nec igitur mirum si Photium satis exosum ab ecclesia damnatum eieciſtis, qui ſalutiferam Domini crucem ita deluſit, per quam videlicet venerandam crucem omnia dona facerdotalis ministerii perficiuntur, & ſancti baptiſmatis lauacrum ſanctificatur. Prædictus itaque Photius laicus homo, si regiam viam ambulaſſet, & decretis ſanctorum patrum inhæſiſſet, ad tantam infaniam nunquam deueniſſet. Quapropter qui Christi humilitatem, venerandam ſcilicet crucem contemnunt, percuſſi ſunt tamquam primogenita Ægypti: tunc enim Israelitarum primogeniti cum eſſent signati, ſeruati ſunt ac custoditi. Quid vero erat ille ſanguis agni in limine Israelitarum, niſi crux paſſionis Christi, quæ in frontibus fidelium imprimitur? Quicumque igitur ſalutarem crucem paruipendit, euangelico enfe interimitur. Sed de Photio quidem ita vos ſcripſiſtis: illas vero imperatoris literas cum legiſſimus, eaſdem a vestrīs procul abeſſe comperimus. Ita enim ſe habebant, Quod Photius quietam vitam elegit. Quapropter in dubitatione verſamur. Multum enim interefſt, abrenuntiaſſe, & expulſum eſſe. Nos igitur absque diligentí inquiftione qualecumque iudicium proferre non poſſuimus. Quapropter nunc ſententiam prorogauimus: & opus eſt, vtriusque partis religiоſiſſimos epifcopos mitti, vt perpenſa omni dubitatione, & veritate vtrique manifestata, dicere poſſimus quod Deus voluerit. Romana enim ecclesia inſtar ſpeculi & exemplaris reliquis ecclesiis conſtituitur. Et quodcumque definierit, in ſempiternum manet incorruptum, & hac de cauſa ſententias magna cum inquiftione ferre decet.

FRAGMENTVM EPISTOLÆ
STEPHANI PAPÆ V.
AD FVLCONEM RHEMENSEM
ARCHIEPISCOPVM.

Pro Teutboldo Lingonenſi epifcopo.

Nos autem, qui omnium ecclesiarum in beato Petro apostolorum principe curam fuſcepimus, ſcientes inter